

Publicerad 2011-01-04 09:59 av Mikaela Stigsdotter Larsson

Vännerna?

Vart tog de vägen

Vännerna?

Då

När du långsamt kvävde mig

Med osynliga händer

När du

Bit för bit

Inskränkte min värld

Till bara

Dig

Dig

Dig

Vart var de då

Vännerna?

Förstod de inte

Att jag inte kunde se

Dina mördarblickar

Visste de inte

Att jag inte såg

Hur hårt

Du klämde om deras fingrar

Och insåg de inte

Att jag inte var där

När du hotade dom

I telefon

Vart var de då

Vännerna?

Vart var de

Som skulle ha brunnit för mig

När jag

Höll på att slockna

Och så
När jag bröt de bojor
Du fjättrat mig med
Upptäckte jag
Att jag stod på en öde strand
Där mitt gamla liv
Det som fanns innan
Spolats bort

Och jag förstod
Att jag måste börja om

Men när jag såg mig omkring
Upptäckte jag där i gruset
Några skimrande pärlor
Pärlor som motstått
Det hotande havet
Pärlor jag kände

Pärlor
Som skulle
Som kommer
Finnas kvar

Vad som än händer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mikaela Stigsdotter Larsson med Poeter.se id #32828 innehar upphovsrätten